

Dnia 2 lipca 2019 roku odszedł od nas **Profesor Piotr Barczyński**, człowiek wielkiego serca i ogromnej życzliwości, uczony i wspaniały pedagog, przez ponad pięćdziesiąt lat związany z Wydziałem Chemii UAM.

Urodził się 12 marca 1948 roku w Poznaniu. Po ukończeniu III Liceum Ogólnokształcącego w Poznaniu, podjął w 1965 roku studia chemiczne na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii

Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, gdzie w 1970 roku obronił pracę magisterską. W roku akademickim 1970/1971 odbył roczne przygotowawcze studia asystenckie w Katedrze Chemii Analitycznej Akademii Rolniczej w Poznaniu. W 1971 roku został przyjęty na Studia Doktoranckie na Wydziale Chemii UAM, które ukończył w 1977 roku broniąc pracę doktorską „Spektroskopowe badania wiązań typu N-H w związkach heterocyklicznych”, wykonaną pod kierunkiem prof. Mirosława Szafrana. Praca ta zapoczątkowała jego dalsze zainteresowania problematyką fizykochemii związków heterocyklicznych oraz badań spektroskopowych kompleksów z wiązaniem wodorowym. Odbył zagraniczne staże naukowe: w 1977 roku na Agricultural University w Wageningen w Holandii w zespole prof. H.C. van der Plasa, a w latach 1985, 1987 oraz 1989 na University of Florida w Gainesville w USA w zespole prof. Alana R. Katritzky'ego.

Jako adiunkt w Zakładzie Fizycznej Chemii Organicznej zajmował się problematyką związaną z badaniem mechanizmów przeniesienia protonu w kompleksach z wiązaniem wodorowym, charakterystyką spektroskopową silnych wiązań wodorowych oraz wpływem oddziaływań elektrostatycznych i pola reakcji na charakter i moc wiązań wodorowych. Obiektem jego badań były kompleksy pirydyn i ich N-tlenków z kwasami karboksylowymi i mineralnymi oraz związki wykazujące właściwości zwitterjonów. Szczególną uwagę poświęcił oddziaływaniom elektrostatycznym w związkach zwitterjonowych i ich wpływie na trwałość i symetrię silnych wiązań wodorowych. Wyniki tych badań były zawarte w jego rozprawie habilitacyjnej „Równowagi kwasowo-zasadowe w kompleksach pirydyn i ich pochodnych

z wiązaniem wodorowym”, na podstawie której uzyskał w 2000 roku stopień naukowy doktora habilitowanego. W latach 2008-2019 kierował Pracownią Chemii Związków Heterocyklicznych. Na jego dorobek naukowy składa się ponad 100 prac oraz ponad 100 prezentacji na konferencjach naukowych.

Profesor Piotr Barczyński obok działalności naukowej prowadził również działalność dydaktyczną. To właśnie dydaktyka była jego pasją i poświęcał jej znaczną część swojego czasu. Prowadził różnego rodzaju zajęcia laboratoryjne z chemii organicznej i analitycznej, proseminaria do wykładów monograficznych i specjalizacyjnych oraz ćwiczenia ze spektroskopii. Prowadził również wykłady kursowe z chemii organicznej oraz wykłady monograficzne i fakultatywne.

Za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej otrzymał nagrodę Sekretarza Naukowego PAN, a za działalność dydaktyczno-organizacyjną nagrody i wyróżnienia Rektora oraz Dziekana. Jego aktywność zawodowa nie ograniczała się do pracy naukowo-dydaktycznej. Przez szereg lat działał w ramach Polskiego Towarzystwa Chemicznego, będąc sekretarzem Sekcji Fizykochemii Organicznej, członkiem Zarządu i Komisji Rewizyjnej Oddziału Poznańskiego oraz członkiem Głównej Komisji Rewizyjnej Polskiego Towarzystwa Chemicznego. Uczestniczył w organizacji Szkół Fizykochemii Organicznej oraz XXXIX Zjazdu Naukowego PTCh w Poznaniu. Brał udział w pracach Komisji Dyscyplinarnej dla studentów, Komisji Socjalnej, Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność” i Zarządu Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej.

Miał również wiele pasji, między innymi narciarstwo, muzykę, sam grał na skrzypcach, jednak Jego największą pasją było żeglarstwo.

Profesor Piotr Barczyński będzie zapamiętany przede wszystkim jako człowiek wielkiego serca, życzliwości i uczciwości, gotowy do pomocy i poświęcenia własnego czasu. W pracy naukowej odznaczał się precyzją i profesjonalizmem, a w pracy dydaktycznej cierpliwością. Potrafił w sposób kreatywny i prosty przekazywać wiedzę studentom, uczniom i współpracownikom. Odznaczał się skromnością, kulturą, uczynnością i delikatnością, a przede wszystkim dobrocią. Był niezwykle szanowany i lubiany zarówno przez współpracowników, jak i studentów. W dniu 2 lipca odszedł od nas Profesor, nauczyciel, kolega, przyjaciel...

Opracowanie: Anna Komasa